

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 6069/2021
20.10.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Весне Субић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Ервин Бачевац, адвокат из ..., против тужене Комерцијалне банке АД Београд, чији је пуномоћник Немања Алексић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Пазару Гж 253/21 од 11.03.2021. године, у седници од 20.10.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Новом Пазару Гж 253/21 од 11.03.2021. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Пазару Гж 253/21 од 11.03.2021. године, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Новом Пазару, Судска јединица у Тутину П 1554/20 од 21.01.2021. године, којим је усвојен тужбени захтев тужиоца и утврђена ништавост члана 7. Уговора о готовинском кредиту од 07.10.2008. године, тужена је обавезана да тужиоцу на име стицања без основа исплати 1.400,00 динара са законском затезном каматом од 07.10.2008. године до исплате и да му накнади трошкове парничног поступка у износу од 17.300,00 динара.

Против другостепене пресуде, тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права и из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији тужене као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. важећег Закона о парничном поступку – ЗПП, јер је побијана пресуда у складу са правним ставом усвојеним на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда одржаној 22.05.2018. године, допуњеног на седници од 16.09.2021. године, код утврђења да у предуговорној фази тужилац није био упознат са врстом и висином трошкова кредита. Зато је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој парници поднета је 27.11.2020. године, а вредност предмета спора је 1.400,00 динара.

С обзиром на наведено, ради се о спору мале вредности у смислу члана 468. став 1. ЗПП, у коме ревизија није дозвољена према члану 479. став 6. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић